

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoE/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8206201658
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fiľakovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8206201658.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fiľakovského a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému P. T., nar. XX.X.XXXX, bytom H. H. XXXX/XX, T., o vymoženie 1.576,55 eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4Er/242/2006-22 zo dňa 13. decembra 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Oprávnený nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a povinnému a súdnemu exekútorovi sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že exekúciu zastavil.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že tunajší súd na návrh oprávneného a žiadosť súdneho exekútora vydal dňa 3.4.2006 poverenie na výkon exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Jána Sokola pre vymoženie istiny 1.576,55 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom v uvedenej veci je rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-97/05-MM zo dňa 15.4.2005, ktorý vydala JUDr. Marianna Mochnáčová, rozhodca. Dňa 25.01.2016 súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným, ktoré oprávnený doručil súdnemu exekútorovi dňa 22.01.2016. Oprávnený v podaní uviedol, že dňa 8.4.2004 uzavrel ako veriteľ s povinným (uvádza povinného v 1.rade) ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX, na základe ktorej poskytol povinnému pôžičku 1.062,34 eur. Povinný sa zaviazal za poskytnutie pôžičky zaplatiť odplatu vo výške 324,01 eur, predstavujúcu úroky za poskytnutie úveru. V zmysle zmluvy bol dlžník povinný uhradiť 18 mesačných splátok po 59,02 eur. Vzhľadom na omeškanie s úhradou splátok sa dňa 25.10.2004 stal splatným celý nesplatený záväzok zo zmluvy. Zmenka bola vystavená povinným ako vystaviteľom v súlade s ust. zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Povinný v 2.rade pristúpil k peňažnému záväzku dlžníka a podpísal zmenku ako zmenečný ručiteľ. Oprávnený ďalej uviedol, že v súlade s vyplňovacím právom k blankozmenke vyplnil zmenku a uplatnil svoj nárok cestou príslušného súdu, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok, ktorým bol oprávnenému priznaný nárok zo zmenky vystavenej povinným, ktorý je fyzickou osobou. Exekučné konanie bolo začaté na návrh oprávneného, ktorý bol podaný dňa 15.3.2008. Po preskúmaní doplnenia oprávneného doručeného súdnemu exekútorovi dňa 22.1.2016 súd konštatoval, že toto nezodpovedá ustanoveniu § 39 odsek 4 Exekučného poriadku.

Oprávnený jednak v tomto doplnení poukazuje na povinného v 1. a 2.rade, tvrdí, že povinný v 2.rade pristúpil k záväzku a podpísal zmenku ako zmenečný ručiteľ ako i to, že exekučným titulom je zmenkový platobný rozkaz a ako dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností predložil len dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke a zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX bez predloženia zmluvných dojednaní a príloh ako neoddeliteľných súčastí predmetnej zmluvy. Súdu tak neostávalo iné ako uzavrieť, že toto doplnenie oprávneného nemá všetky náležitosti vyžadované v ustanovení § 273f a § 39 odsek 4 Exekučného poriadku, a preto súd exekúciu zastavil podľa ustanovenia § 243f odsek 5 Exekučného poriadku.

4. O trovách exekúcie súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti napadnutého uznesenia samostatným uznesením.

5. Proti uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Navrhol, aby Krajský súd v Prešove ako súd odvolací zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec mu vrátil na pokračovanie v exekúcii. Zároveň navrhol, aby súd zaviazal povinného zaplatiť oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia.

6. V podanom odvolaní uviedol, že v súlade s vyššie citovaným ustanovením Exekučného poriadku oprávnený dňa 14.01.2016 t.j. v zákonom stanovenej lehote doplnil návrh na vykonanie exekúcie, v ktorom opísal rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného (záväzkového) vzťahu s povinným a zároveň predložil na podporu svojich tvrdení listinné dôkazy a to Zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX zo dňa 08.04. 2004 ako aj Dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke. V doplnení návrhu oprávnený opísal vlastný vzťah s povinným (v doplnení návrhu ho označil ako povinného 1) a to tak, že uzatvoril s povinným Zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX dňa 08.04. 2004 (ďalej len zmluva) a poskytol povinnému pôžičku 1.062,34 eur. Za poskytnutie pôžičky sa povinný zaviazal zaplatiť odplatu (zmluvnú odmenu) vo výške 324,01 eur a táto bola zaplatená započítaním ku dňu poskytnutia pôžičky. Povinný následne mal splácať istinu pôžičky v 18-tich mesačných splátkach po 59,02 eur. Zároveň uviedol, že sa stal v dôsledku omeškania s úhradou splátky splatným celý záväzok a opísal aj nárok na zmluvné pokuty, ktorý vznikol oprávnenému v dôsledku omeškania povinného s úhradou splátok. Oprávnený opísal aj tú skutočnosť, že na zabezpečenie pôžičky vystavil povinný blankozmenku, ktorú oprávnený v súlade s vyplňovacím oprávnením vyplnil a uplatnil na rozhodcovskom súde. Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie obsahuje opis vlastného vzťahu s povinným a preto bola povinnosť oprávneného nesporne splnená.

7. Skutočnosť, že oprávnený nesprávne uviedol v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie aj povinného v 2. rade nemá vplyv na správnosť opísania vlastného vzťahu medzi oprávneným a povinným - p. P. T.. K nesprávnemu uvedeniu povinného v 2. rade M. T. ako subjektu na strane povinného v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie došlo tým, že M. T. podpísal blankozmenku ako zmenečný ručiteľ (aval) za vystaviteľa zmenky t.j. za povinného. Zmenečný ručiteľ je zaviazaný v takom rozsahu ako ten, za koho sa zaručil. Oprávnený však žaloval len povinného ako zmenkového dlžníka (dlžníka zo zmluvy) a exekúcia je vedená proti povinnému, nie aj proti M. T.vi. To, že oprávnený opísal za účelom podrobnejšieho vysvetlenia aj tento vzťah, t.j. vzťah medzi oprávneným a M. T.m, nemá vplyv na správnosť a úplnosť opísania vlastného vzťahu s povinným P. T. v súlade s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Opísanie vzťahu s fyzickou osobou (zmenečným ručiteľom), ktorý síce súvisí so zmluvou uzavretou s povinným ako forma zabezpečenia záväzku ale nie je účastníkom exekučného konania je tvrdenie oprávneného nad rámec zákonom stanovených povinností ale nemôže byť dôvodom na to, že súd neposúdil opísanie vlastného vzťahu s dlžníkom ako povinným, ktorý je účastníkom exekučného konania. Skutočnosť, že oprávnený omylom uviedol, že exekučným titulom je zmenkový platobný rozkaz, ktorý vydal všeobecný súd, nemá vplyv na vedenie exekučného konania a nemôže byť dôvodom na zastavenie exekúcie, pretože exekučný titul nie je skutočnosťou, ktorá by mala byť súčasťou opísania vlastného vzťahu s povinným (t.j. záväzkového vzťahu). Druh exekučného titulu je súdu známy zo samotného návrhu na vykonanie exekúcie ako aj z vlastnej rozhodovacej činnosti pri vydaní poverenia súdnemu exekútorovi.

8. Povinný sa k odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad

vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

10. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným vznikol zmluvou o úvere zo dňa 8.4.2004. V rovnaký deň bola povinným podpísaná aj Dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatný a vykonateľný Rozhodcovský rozsudok č. RK-97/05-MM, ktorý vydala JUDr. Marianna Mochnáčová, rozhodca, a ktorým bol oprávnenému priznaný voči povinnému nárok zo zmenky. Dňa 15.03.2006 doručil oprávnený súdnemu exekútorovi Návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 23.2.2006. Z obsahu tohto návrhu vyplýva, že jeho prílohou bol originál exekučného titulu, kópia výpisu z obchodného registra oprávneného, overená fotokópia plnej moci. Dňa 28.3.2006 bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorej prílohu tvoril návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a kolková známka v hodnote 500,- Sk.

12. Dňa 3.4.2006 bolo Okresným súdom Bardejov vydané poverenie na vymoženie istiny 47495 Sk (1576,55 eur) s príslušenstvom a trovy konania 1500,- Sk (49,79 eur), zmenková odmena 158 Sk (5,24 eur) a trovy exekúcie.

13. Dňa 25.01.2016 súdny exekútor postúpil súdu prvej inštancie doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f odsek 1 Exekučného poriadku. V podaní označenom ako „Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie“ doručenom súdnemu exekútorovi dňa 22.01.2016 oprávnený uviedol, že predmetné exekučné konanie je vedené na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému v 1. a 2. rade, ktorý je fyzickou osobou.

14. Podľa ustanovenia § 39 odsek 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

15. Podľa ustanovenia § 243f odsek 1 Exekučného poriadku, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa odseku 4 ,ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

Podľa odseku 5, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

Podľa odseku 6, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

16. Podľa § 44 odsek 2 veta štvrtá a veta piata Exekučného poriadku, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

17. Podľa § 57 odsek 1 písm. m/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

18. V priebehu exekúcie nadobudol dňa 23.12.2015 účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým boli zmenené a doplnené ustanovenia § 39 odsek 4, § 44 odsek 2, § 57 písm. m/, § 58 odsek 5 a § 243f Exekučného poriadku.

19. Oprávnený teda bol povinný doplniť návrh do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016. V prípade ak tak Oprávnený neučiní, pričom ide o zákonnú lehotu, ktorej zmeškanie súd nemôže odpustiť, súd postupom podľa ustanovenia § 243f odsek 5 Exekučného poriadku je povinný exekúciu zastaviť. V posudzovanom prípade bolo súdu prvej inštancie doručené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie až dňa 25.01.2016.

20. Odvolací súd poukazuje aj na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. III. ÚS 752/2016 zo dňa 8. novembra 2016, podľa ktorého „Podľa názoru ústavného súdu okresný súd v posudzovanej veci postupoval a rozhodol ústavne akceptovateľným spôsobom, keď predmetnú exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku (hoci ho opomenul citovať) z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnený podaním doručeným v zákonnej lehote priamo exekučnému súdu. 20. Hoci znenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor [§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku (pozri napr. aj II. ÚS 615/2016, III. ÚS 564/2016)]. 21. Aj preto bolo tiež vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotnej sťažovateľky, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok (vo väčšom rozsahu), aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručila v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdnemu exekútorovi. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tiež poukazuje na to, že právne dôsledky vyplývajúce z právneho záveru okresného súdu zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie. 22. Nad rámec už uvedeného ústavný súd pripomína, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne konformný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. Ak to tak je, ústavný súd nemá dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí všeobecných súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (m. m. napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

21. Exekučným titulom je vyššie uvedený vykonateľný rozsudok, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že sa súd nezaoberal možným spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu medzi povinným ako zmenkovým dlžníkom a zmenkovým veriteľom, a z toho plynúcimi možnosťami obmedzenia alebo neprípustnosti použitia zmenky, alebo rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi alebo so zákonom.

22. Povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, a teda dopĺňať návrh podľa § 243f Exekučného poriadku sa týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, ale i toho, kto nadobudol právo z exekučného titulu zmluvou o postúpení. V prípade každej exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval

nárok zo zmenky, musí exekučný súd skúmať, či vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a ak áno, či bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Tento postup sa týka všetkých exekúcií na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Preto každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, musí v návrhu na vykonanie exekúcie uviesť skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a to i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Rovnako v už prebiehajúcich exekúciách má povinnosť doplniť návrh v zmysle § 243f Exekučného poriadku každý oprávnený, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, i oprávnený, ktorý nadobudol právo zmluvou o postúpení pohľadávok. Ak tieto skutočnosti nepozná alebo podklady na preukázanie vlastného vzťahu jeho právneho predchodcu s povinným nemá, musí si ich od právneho predchodcu zabezpečiť, inak nemôže dosiahnuť vymoženie pohľadávky v rámci exekúcie.

23. Povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 odsek 4 Exekučného poriadku o rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným má každý oprávnený, ak je podkladom na vykonanie exekúcie rozhodnutie, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

24. Na záver odvolací súd poukazuje na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to na uznesenie sp. zn. I. ÚS 539/2016-38 zo dňa 14.09.2016, sp. zn. III. ÚS 778/2016-48 zo dňa 08.11.2016, sp. zn. II. ÚS 799/2016-8 zo dňa 27.10.2016, sp. zn. II. ÚS 780/2016-41 zo dňa 14.12.2016, uznesenie III. ÚS 849/2016-8, z ktorých vyplýva, že vyššie uvedená argumentácia prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu nepopiera podstatu a zmysel použitých zákonných ustanovení (§ 39 odsek 4 a § 243f Exekučného poriadku).

25. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 odsek 1 a 2 C.s.p..

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že povinnému a súdnemu exekútorovi, ktorí by mali mať s poukazom na úspech v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ich náhradu nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).